

ФІЗИКО-МЕХАНІЧНІ ВЛАСТИВОСТІ ВОВНИ ОВЕЦЬ ТАВРІЙСЬКОГО ТИПУ АСКАНІЙСЬКОЇ ТОНКОРУННОЇ ПОРОДИ З УРАХУВАННЯМ НАСТРИГУ МИТОЇ ВОВНИ

Н. М. Корбич, кандидат сільськогосподарських наук

Херсонський державний аграрно-економічний університет
вул. Стрітенська, 23, м. Херсон, 73006, Україна
e-mail: nkorbich1@ukr.net

До основних фізико-механічних властивостей вовни належать: тони́на, довжина, звивистість, міцність, пружність, розтяжність, еластичність, пластичність, колір, блиск, звалювання, крім того вона має прядильні властивості.

Довжина вовни — цінна технологічна властивість. У роботі проведено оцінку природної довжини вовни овець різних статевікових груп з урахуванням їх поділу за настригом митої вовни. Встановлено, що довжина вовни дорослого поголів'я, не зважаючи за поділом на групи, була меншою порівняно з довжиною вовни молодняка та коливалася в межах 9,4-10,0 см.

Порівнюючи показники довжини вовни з урахуванням настригу митої вовни встановлено, що тварини всіх дослідних груп які мали більший настриг митого волокна характеризувалися і більшою довжиною вовни. Так, у групі баранів-плідників та вівцематок вона становила 10,0 см, у баранчиків 12,6 та ярок – 11,5 см. Різниця з мінімальним значенням відповідно склала, 0,4, 0,6, 0,8 та 0,9 см.

У роботі проведено оцінку тони́ни вовни дослідного поголів'я овець різних статей з урахуванням їх настригу митої вовни. Під тониною розуміють діаметр вовниники, визначений у мікронах. Однорідна вовна за тониною поділяється на якості або сортименти, кожному з яких відповідає певна товщина в мікронах.

Згідно вітчизняної і Брадфордської класифікації однорідної вовни за тониною вовна баранів-плідників всіх дослідних груп віднесена до 60 якості та оцінена в межах 23,58-24,30 мкм. Вівцематки першої та другої групи характеризувалися вовною 60 якості, а третьої, з найбільшими показниками настригу митої вовни, мали дещо тоншу вовну, яка віднесена до 64 якості. У групах баранчиків та ярочок різниці за тониною вовни не виявлено, вся вона була віднесена 70 якості і згідно нормативних вимог була

дещо потоншеною. Так як молодняк асканійської тонкорунної породи повинен мати вовну 64 – 58 якості.

На основі двох вище наведених показників у роботі проведено розрахунки відносної довжини вовни, тобто відношення природної довжини до тинини вовни. Встановлено, що тварини для яких характерна більш довша та більш тонка вовна (баранчики та ярочки) мали більші показники відносної довжини вовни. Тому пряжа виготовлена із даної вони буде мати більші номери порівняно з пряжею одержаною із вовни дорослого поголів'я.

У розрізі дослідних груп встановлено, що чим більший настриг митої вовни мали тварини, тим відносна довжина вовни мала вищі показники. Так, у баранів-плідників вона становила 4,18 мм/мкм, з різницею на 0,08 та 0,2 мм/мкм, у вівцематок, відповідно 4,36 мм/мкм з різницею 0,42-0,38 мм/мкм, у баранчиків – 6,84 мм/мкм, різниця між групами, що порівнюються була в межах 1,2-0,7 мм/мкм. У групі ярчок перевага склала 0,66 мм/мкм.

Таким чином, за результатами проведеної роботи можна зробити загальний висновок, що тварини різних статевих-вікових груп (барани-плідники, вівцематки, баранчики та ярки), що мали вищі показники настригу митої вовни мали і кращі данні фізико-механічних властивостей вовни.

Тому, пропонується направити селекційно-племінну роботу на збільшення показників настригу митої вовни у всіх статевих-вікових групах овець з метою збільшення рентабельності галузі.